

پیش نویس آیین نامه ایجاد و مدیریت مبادی ورودی و خروجی رسمی کشور

ماده ۱ - مبادی ورودی و خروجی رسمی کشور عبارتند از نقاط مجاز ورود به کشور و خروج از آن که مطابق ماده (۴) قانون گذرنامه -مصوب ۱۳۵۱- با تصویب هیئت وزیران تعیین می شوند و در این آیین نامه "مرز رسمی" نامیده می شود .

ماده ۲ - به منظور بررسی تقاضاها و پیشنهادهای ایجاد مرز رسمی و همچنین ارزیابی فعالیت مرزهای رسمی دایر و پیشنهاد حذف مرزهای رسمی غیر ضروری و غیرفعال، کارگروهی با عنوان "کارگروه مرزهای رسمی" با مسئولیت وزارت کشور و عضویت وزارتخانه های امور خارجه، اطلاعات، راه و ترابری، اموراتصادی و دارایی (گمرک جمهوری اسلامی ایران)، معاونت برنامه ریزی و نظارت راهبردی رییس جمهور و نیروی انتظامی جمهوری اسلامی ایران تشکیل می گردد.

تبصره - از نمایندگان وزارتخانه ها و سازمانهای ذی ربط حسب مورد و ضرورت برای شرکت در جلسات کارگروه (با حق رأی) دعوت خواهد شد.

ماده ۳ - شرایط لازم برای ایجاد و تعیین مرز رسمی جدید در کشور به شرح زیر می باشد:

الف - مرزهای زمینی:

- ۱- تسهیل تردهای مسافری بین مرزی و کاهش هزینه های مرتبط (میانگین سالانه حداقل ۵۰ نفر در روز)
- ۲- تسهیل مبادلات تجاری و تقویت صادرات، صنعت و توریسم بین مرزی (میانگین سالانه حداقل ۶۰۰ تن کالا در روز)
- ۳- وجود راههای دسترسی مناسب جهت حمل و نقل در دو طرف مرز
- ۴- رعایت مسایل و ملاحظات امنیتی، دفاعی و سیاست خارجی کشور
- ۵- فاصله مناسب و منطقی تا مرز رسمی بعدی که با توجه به هزینه های مسافت، توجیه کننده باشد (حداقل ۱۰۰ کیلومتر)
- ۶- موافقت کشور مقابل با ایجاد مرز رسمی (از طریق وزارت امور خارجه اعلام می گردد)

ب - مرز هوایی:

- ۱- تسهیل تردهای مسافری با سایر کشورهای جهان
- ۲ - تسهیل مبادلات تجاری و تقویت صادرات و صنعت توریسم منطقه ای و ملی

۳- دارا بودن حداقل زیرساخت های لازم در فرودگاه از جمله سیستم های مناسب ناوبری و کمک ناوبری، امکانات و ظرفیت ترمینالی مناسب برای پروازهای بین المللی و همچنین ظرفیت پذیرش هواپیماهای بدنه متوسط و پهن پیکر.

۴- رعایت مسایل و ملاحظات اقتصادی، امنیتی، دفاعی و سیاست خارجی کشور

۵- اثر بخشی مثبت بر توسعه تجارت، صنعت و توریسم منطقه ای و ملی

۶- فاصله مناسب و منطقی تا فرودگاه مرز مجاز بعدی (حداقل ۱۵۰ کیلومتر)

ج - مرز دریایی:

۱- تسهیل تردهای مسافری بین کشوری (میانگین سالانه حداقل ۵۰ نفر در روز)

۲- تسهیل مبادلات تجاری و تقویت صادرات و صنعت توریسم منطقه ای و ملی (میانگین سالانه حداقل ۶۰۰ تن کالا در روز)

۳- وجود حداقل زیرساخت ها و تأسیسات دریایی و بندری از جمله اسکله و حوضچه با عمق کافی.

۴- فاصله مناسب و منطقی تا مرز رسمی بعدی که با توجه به هزینه های مسافت، توجیه کننده باشد (حداقل ۱۰۰ کیلومتر).

۵- موافقت کشور مقابل با ایجاد مرز رسمی.

۶- رعایت مسایل و ملاحظات اقتصادی، امنیتی، دفاعی و سیاست خارجی کشور

۷- بهترین و مناسب ترین نقطه از لحاظ دسترسی های داخلی و فاصله با کشور یا کشورهای مقابل.

تبصره ۱- وزارت کشور می تواند در صورت وجود تقاضا برای سفرهای حج تمتع، سالانه در طول برگزاری مراسم حج تمتع فرودگاههای برخی استانها را با تصویب هیئت وزیران به عنوان مرز مجاز هوایی موقت اعلام نماید.

تبصره ۲- ایجاد مرز رسمی زمینی و دریایی با کشور عراق، منوط به رعایت مفاد قرارداد ۱۹۷۵ الجزایر و هماهنگی با وزارت امور خارجه جمهوری اسلامی ایران می باشد.

ماده ۴- پیشنهاد های دستگاهها در خصوص ایجاد مرز رسمی جدید در کارگروه مرزهای رسمی مورد بررسی قرار گرفته و در صورت تطبیق با شرایط تعیین شده در ماده (۳) و تأیید کارگروه، توسط وزارت کشور برای تصویب به هیئت وزیران ارسال می گردد.

ماده ۵- معیارهای ارزیابی مرزهای رسمی دایر کشور به شرح زیر می باشد:

۱- تردد مسافر (ورودی، خروجی، ایرانی، غیرایرانی و ترانزیت) حداقل ۵۰ نفر در روز برای مرزهای زمینی و دریایی

۲- جابجایی و ترانزیت کالا (واردات، صادرات، ترانزیت) حداقل ۶۰۰ تن در روز برای مرزهای زمینی و دریایی

۳- پروازهای بین‌المللی (ورودی و خروجی - حداقل یک پرواز در هفته) و جابجایی حداقل ۱۰۰ نفر یا ۶۰۰ تن کالا در هفته برای مرزهای هوایی.

ماده ۶- مرزهای رسمی کشور در فواصل دو ساله توسط کارگروه مرزهای رسمی مورد ارزیابی قرار می‌گیرند و در صورتی که میانگین فعالیت آنها در طی دو سال پایین‌تر از شرایط مقرر در ماده (۵) این آیین‌نامه باشد، با پیشنهاد وزارت کشور و تصویب هیئت وزیران حذف یا به طور موقت به تعلیق درمی‌آیند.